

fornuftens sejr over følelser af angst og utryghed.

De to store partier i det færøske Lagting, som i sin tid var med til at smede og vedtage hjemmestyreløven, nægter at følge landsstyret og bruge den efter hensigten, nemlig at udvikle Færøerne politisk i tråd med samme lov, men det har de partier også fuld ret til.

Uden tvivl skaber vort ønske om større selvhjulpethed en respekt blandt danskere. Mange her har haft den fejlopfattelse, at den danske statsstøtte er spildte penge til nogle utaknemmelige færinger.

Virkeligheden er jo ganske anderledes. Bloktilskuddet er ud fra et dansk politisk og økonomisk synspunkt ganske godt givet ud. Det gør dansk økonomi større ved at inddrage hele den færøske produktionsværdi i det danske kredsløb. Blokken medvirker til, at Færøerne har et underskud og Danmark et overskud på 2 mia. kr. i dette års samhandel. Tilskuddet har repræsenteret blot en fjerdedel af 1 pct. af det samlede budget og vil fra næste år kun udgøre en sjettedel af 1 pct. af den danske finanslov.

Statsministeren nævner også forhandlingerne mellem landsstyret og regeringen om overdragelse af politi og retsvæsen, som den danske part mener kræver ændringer i hjemmestyreløven. I Lagtingets beslutningsforslag i foråret om det færøske folks selvbestemmelsesret og selvstyre skal ordensmagt og retsvæsen overtages senest i 2006.

Hvis regeringen kræver en grundigere forbedrelse med undersøgelse og forhandlinger i et fælles ekspertudvalg, så tilsiger magtens realitet, at vi straks går i gang med de forhandlinger med en endelig overtagelse for øje. Men den beslutning må landsstyret tage og svare regeringen på dens forslag om et sådant samarbejde.

Vi bør lade fornuften råde for at nå et lige så godt resultat, som vi gjorde på de områder, hvor den forsonlige forhandlingslinje har afgjort spørgsmålet om bloktilskud og tilsvarende overdragelser. Det er i hvert fald lagmandens grundsynspunkt.

Hr. formand. Ellers var åbningstalen i år anderledes, end den plejer at være, ikke fordi statsministeren har ønsket eller selv valgt at ændre regeringens handlingsplaner og derfor talens indhold, men anderledes fordi international islamisk terror har nødvendiggjort en ændring i vort demokratiske Vestens politik. Denne ydre omstændighed har tvunget også den danske re-

gering til at ændre politisk tænke- og handlemåde.

Statsministeren lover Færøerne og Grønland løbende oplysninger om den globale alliances indsats og forventer, at også på Færøerne og i Grønland vil man deltage i den internationale indsats. Og det er jeg sikker på at det færøske landsstyre sætter pris på at få tilbudt. Danmark varetager endnu Færøernes udenrigs- og forsvarspolitik.

Som færøsk MF'er har jeg hidtil afholdt mig fra at udtale mig om min bekymring over, at Danmark på et tidspunkt i fremtiden vil forsvinde som nationalstat, og at dansk folkelig kultur, livsværdier, tolerance og åndsfrihed, som vi har kendt den og sat pris på, går en uvis fremtid i møde. Men eftersom statsministeren inviterer til færøsk samarbejde i bekæmpelsen af international terrorisme, som vi gerne medgiver, så kan også et færøsk folketingsmedlem give sit besyv med fra en nordatlantisk vinkel.

Det færøske folk behøver ikke at skifte standpunkt for at udtrykke sin ubetingede moralske støtte til de kræfter i verden, som vil bekæmpe terror. Færøerne tager afstand fra den påstand, at det er Israel og USA, som er årsag til, at man angriber civile mål så grufuldt, som det skete i New York.

Færingers forankring i kristendommen gør det nemt at vælge side i kampen mellem muhammedanisme og kristendom, mellem en mullahstyret sharia-stat og en vestlig retsstat, mellem islamisme og demokrati.

Den færøske opinion har f.eks. moralsk støttet den jødiske stat i dens nu 50-årige kamp for overlevelse. Det færøske folk anerkender, at jøde- og kristendommen er vores civilisations ophav og en uløselig del af det kapitalistiske demokratis succes, som brødføder Vestens og verdens milliardbefolkninger. Færingerne tror, at jødernes 4.000 år lange historie er det bedste bevis på, at Gud er til. Det forpligter os til at støtte kristendommens bolværk og demokratiets forpost, nemlig Israel, blandt de middelalderlige diktaturstater i Midtøsten.

Færøerne støtter religionsfrihed i alle dens former, men vi forstår, at kristendommen bygger på nådens evangelium, og at vi giver kejseren, hvad hans er, og Gud det, som tilkommer ham, og at den politiske stat og kristentroen er adskilt og ikke skal blandes sammen. Vor kristne grundholdning er fremmed for de stats- og lovreligioner, som i deres retroende form gør stat og religion til uadskillelige væsener. Denne sam-